

рокъ на Вышнаго ще са наречешъ; зацото ще прѣдидешъ прѣдъ лице-то Господне да приготвишъ пѣтица-та мѣ; Я дѣте-то растѣше и укрѣплаваше са дѣхомъ, и въ пѣстыни-ты бѣше до день-тѣ на явленіе-то на Израила.

На литѣргіа евангеліе отъ Лѣка зачало: 1.

Понеже мнозина придриха да сзчинжтѣ повѣсть за совершенно извѣстны-ты намъ событіа, как-то ни гы прѣдадоха онѣа конто отъ начало сѣ были очевидцы и свидѣтели на слово-то, видѣми са благословно и менѣ, който изслѣдовахъ подробно сичко отъ начало, да ти пишѣ нарѣдъ (за това), честитый Теофіле, За да познаешъ твърдо-то основаніе на това ученіе, въ което си подчаванъ. Въ дни-ты на Ирода цара Іудейскаго, имаше нѣкой си свѣщенникъ отъ чета-та Авіеа на има Захаріа, и жена мѣ отъ дѣщери-ты Аароновы, и има-то ѿ Елисаветъ. Тѣ и двамата вѣха праведни прѣдъ Бога, и ходаха вѣзпорочно въ сичкы-ты заповѣди и постановленіа Господни. И нѣмаха чадо, зацото Елисаветъ вѣ неплодна, а и двамата вѣха заматорѣли въ възраст-та си. И като свѣщенствуваше той прѣдъ Бога, въ рѣдъ-тѣ на чета-та си, по обычаю на свѣщенство-то, падна жрѣбіе немѣ, да влѣзе въ храма Господень и да покади: и въ часъ-тѣ на кадѣніе-то сичко-то множество на народа отъ възнь бѣше на мол-

ва. И явимѣ са Ангелъ Господень стоащъ отъ дѣсно на кадилныа олтарь. И Захаріа като (го) видѣ, смѣтиса и страхъ нападна на него. И рече мѣ Ангелъ-тѣ: небойса, Зазеріе; зацото послѣша ти са молба-та; и жена ти Елисаветъ щети роди сынъ, и ще мѣ наречешъ имато Іоаннъ. И ще ти бѣде радость и веселіе, и мнозина ще са възрадватъ за негово-то рожденіе. Зацото ще бѣде великъ прѣдъ Бога; и вино и сикера нѣма да піе; и ще са испълне сѣ дѣха свѣтаго отъ утрова-та на майка си. И ще възвърне мнозина отъ синове-ты Израилевы къмъ Господа тѣхнаго Бога. И той ще прѣдиде прѣдъ него въ дѣхъ и сила Ілїйна, за да възвърне сѣрдца-та на Отцы-ты къмъ чада-та, и непокорны-ты къмъ мѣдрованіе-то на праведны-ты; за да приготви Господъ народъ прѣдрасположенъ. И рече Захаріа на Ангела: По какво ще познаѣ това? зацото азъ съмъ старъ, и жена ми заматорѣла въ дни-ты си. Я отговори Ангелъ-тѣ и рече мѣ: Азъ съмъ Гавріилъ, който прѣдстоѣ прѣдъ Бога; и проведенъ съмъ да ти говорѣ, и да ти благовѣстѣ това. И ето ще мѣлчишъ и не ще можешъ да говоришъ, до день-тѣ, въ който ще бѣде това, зацото не хвана вѣра на дѣмы-ты ми, конто ще са сѣжджтѣ на вѣрѣматъ си. И народъ-тѣ чакаше Захаріа; и чѣдаха са, че са баваше въ храма. Я когато излѣзе, не можаше да имъ продѣма, и размѣха, че е видѣніе видѣлъ въ

Хрима,